

ת"פ 14546/05/13 - מדינת ישראל - משרד הכלכלה נגד אלדר יחסי ציבור בע"מ, ח.פ. שי אמסולום, בעצמו

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ת"פ 14546-05-13 מדינת ישראל נ' אלדר יחסי ציבור
בע"מ ואח'

בפני: כבוד השופטת רחל בר"ג-הירשברג
בעניין: מדינת ישראל - משרד הכלכלה ע"י ב"כ
עו"ד ישראל שניידרמן

המאשימה

נגד

1. אלדר יחסי ציבור בע"מ ח.פ.
4. שי אמסולום בעצמו

הנאשמים

גזר דין

1. בחודש מאי 2013 הוגש כנגד הנאשמים וכן כנגד נאשם נוסף כתב אישום שייחס להם עבירות על חוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987 (להלן: חוק שכר מינימום), על חוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 (להלן: חוק הגנת השכר) ועל חוק חופשה שנתית, התשי"א-1951 (להלן: חוק חופשה שנתית). לימים תוקן כתב האישום (פעמיים) בהתאם להתקדמות ההליך. הנאשמים כפרו בכל עובדות כתב האישום והתיק נקבע להוכחות. בישיבת בית הדין מיום 12.10.2015 הורשעה הנאשמת 1 ונגזר דינה.

2. בישיבת בית הדין מיום 7.1.2016 הורשע הנאשם 2 (להלן: הנאשם) על יסוד הודאתו בעבירה לפי סעיף 2 ביחד עם סעיפים 14 ו-15 לחוק שכר מינימום בכך שלא פיקח על תשלום שכר מינימום לשני עובדים בחודשים מאי 2010 עד ספטמבר 2010. כן הורשע הנאשם בעבירה על סעיף 24(א) ביחד עם סעיפים 25(א) ו-26(ב) לחוק הגנת השכר בכך שלא פיקח ולא עשה כל שניתן למניעת אי מסירת תלושי שכר לשני עובדים בחודש ספטמבר 2010.

3. בכל הנוגע לעבירה על חוק שכר מינימום ביקשה המאשימה לכבד את הסדר הטיעון בין הצדדים, לפיו יגזור בית הדין על הנאשם מאסר על תנאי בן חצי שנה שלא ירוצה אלא אם יעבור הנאשם בתוך שנה מיום מתן גזר הדין עבירה על חוק שכר מינימום. בנוסף, יחתום הנאשם על התחייבות בגובה ₪ 226,000 ולפיה ימנע מביצוע עבירה לפי חוק שכר מינימום למשך שנתיים.

4. אשר לעבירה על חוק הגנת השכר: בשלב הטיעונים לעונש עמדה המאשימה על חומרת העבירה של אי מסירת תלוש שכר והדגישה כי היא מנהלת מבצעי אכיפה רחבים כדי למנוע את התופעה. בכל הנוגע למתחם הענישה טענה המאשימה כי לגבי הנאשם ניתן "צו כינוס בהליך פשיטת רגל" ועל כן היא מבקשת שייקבע "מתחם ענישה יחסית נמוך בין 40%-60% מגובה קנס מקסימלי שרשום בחוק..." (עמ' 19 לפרוטוקול מיום 7.1.16 שורות 22-24). הוסיפה המאשימה וטענה כי יש לראות בכל אחד מהאירועים אירוע נפרד לעניין העונש.

5. הנאשם מצדו עמד על מצבו הכלכלי הקשה וזאת גם בשים לב לחובותיו לתשלום מזונות לשתי גרושותיו וארבעה קטינים.

חוק שכר מינימום - אימוץ הסדר הטיעון

6. לנוכח תוכן ההסדר בין הצדדים בכל הנוגע לעבירה על פי חוק שכר מינימום, שיש בו לטעמי משום איזון ראוי בין האינטרס הציבורי לבין נסיבות המקרה, הריני מאמצת את הסדר הטיעון.

7. בהתאם לאמור בהסדר הריני גוזרת על הנאשם חצי שנת מאסר, אותה לא ירצה אלא אם יעבור בתוך שנה מיום מתן גזר דין זה עבירה על חוק שכר מינימום.

8. בנוסף יחתום הנאשם על התחייבות בגובה ₪ 226,000 ולפיה ימנע מביצוע כל עבירה לפי חוק שכר מינימום למשך שנתיים מיום החתימה. החתימה תתבצע לא יאוחר מיום 10.2.2016.

חוק הגנת השכר

אירוע אחד או מספר אירועים

9. בהתאם להסדר בין הצדדים, הורשע הנאשם בעבירה אחת לפי סעיף 24(א) ביחד עם סעיפים 25ב(א)(1) ו-26(ב) לחוק הגנת השכר. משהורשע הנאשם בעבירה אחת בלבד, הרי שאין מקום לדיון בשאלה אם כל מקרה של אי מסירת תלוש שכר לעובד מהווה אירוע אחד או מספר אירועים. שאלה זו מתעוררת מקום בו נאשם מורשע בביצוע מספר עבירות.

תיקון 113 לחוק העונשין

10. כידוע, ביום 10.1.2012 פורסם ברשומות תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 בדבר "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה". בהתאם להוראות התחולה "תחילתו של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו" והוראותיו "יחולו על הליכים שביום התחילה טרם ניתנה בהם הכרעת דין". בהתאם ולנוכח מועד מתן הכרעת הדין בהליך זה חל על ענייניו התיקון האמור (על עקרונות התיקון ראו לדוגמא: ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (5.6.2013)).

מתחם הענישה

11. המאשימה ביקשה לקבוע את מתחם הענישה בהתייחס למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם. אלא שנסיונותי האישיות של הנאשם הן נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין) ולכן יש לקחת אותן בחשבון רק לצורך קביעת העונש בתוך המתחם ובמקרים חריגים לסטייה ממנו (ראו לאחרונה בע"פ 5669/14 לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל (פורסם באתר הרשות השופטת, 29.12.15) בפסקאות 216-222 לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן).

בת"פ (י-ם) 19202-01-11 מדינת ישראל נ' ד. דדון השקעות בע"מ (21.5.2014) עמדתי על החשיבות שבמסירת תלושי שכר לעובד ועל חומרת הפרת חובה זו לנוכח היותו של תלוש השכר כלי מרכזי למימוש זכותו של העובד לזהות את מרכיבי שכרו ולוודא שזכויותיו משולמות לו כדין. בכלל זה אף קבעתי, כי תלושי השכר מאפשרים למדינה לאכוף את חוקי העבודה השונים. באותו מקרה קבעתי, כי מתחם העונש הראוי מקום בו לא נמסרו תלושי שכר למספר עובדים הוא

25%-75% מהקנס המקסימלי הקבוע לעבירה והריני מפנה לכל האמור שם. מתחם ענישה זה יפה גם למקרה דנן.

12. בשים לב למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם (שעליו לא חלקה המאשימה), לכך שהעבירה בדבר אי מסירת תלושי השכר מתייחסת לחודש אחד בלבד, לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום ולכך שלנאשם אין עבר פלילי, הריני קובעת שיש לגזור על הנאשם עונש הקרוב לרף התחתון של מתחם הענישה.

13. לאחר ששקלתי מן העבר האחד את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם ומן העבר השני את הנסיבות לקולה כמפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשם קנס בסך של 2,000 ₪ שישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.2.2016 ואילך (קרי, בכל 15 לחודש שבתשעת החודשים העוקבים). בנוסף לכך יחתום הנאשם על התחייבות בסך 7,300 ₪ להימנע מביצוע כל עבירה על חוק הגנת השכר, וזאת למשך 3 שנים מיום החתימה. החתימה תתבצע לא יאוחר מיום 10.2.2016.

14. **סוף דבר** - בגין העבירה לפי חוק שכר מינימום הריני גוזרת על הנאשם חצי שנת מאסר, אותה לא ירצה אלא אם יעבור בתוך שנה מיום מתן גזר דין זה עבירה על חוק שכר מינימום. הנאשם יחתום לא יאוחר מיום 10.2.2016 על התחייבות בסך 226,000 ₪ ולפיה ימנע מביצוע כל עבירה לפי חוק שכר מינימום למשך שנתיים מיום החתימה.

בגין העבירה לפי חוק הגנת השכר הריני גוזרת על הנאשם קנס בסך של 2,000 ₪ שישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.2.16 ואילך. הנאשם יחתום לא יאוחר מיום 10.2.2016 על התחייבות בסך 7,300 ₪ להימנע מביצוע כל עבירה על חוק הגנת השכר, וזאת למשך 3 שנים מיום החתימה.

תשומת לב הנאשם כי החתימה על ההתחייבויות העצמיות מתבצעת במזכירות בית הדין וכי על הנאשם להצטייד בתעודת זהות.

בהסכמת הצדדים, כפי שמצאה ביטויה בפרוטוקול הדיון מיום 7.1.2016, ישלח גזר הדין לצדדים בדואר.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתן היום, כ"ט טבת תשע"ו, 10 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.